

И тъй сутренъта намѣрихми друго мѣсто и рано още въ зори издоихми ковитѣ, искарахми ги рано — къмъ „Деринъ-дере“ а болнитѣ ги запрѣхми и трѣгнахъ изъ Тулча да вида що е заправени?

Прѣзъ този день сѣбота (4 Юний) ся случиха дори два пожара I-я въ махлата „Комаривка“ а II-я въ „Прѣславската махла“, въ тая залиса, нѣколко пѣтя ходихъ и сѣ не намирахъ Бинбашията. На другия день (недѣля), трѣбаши пакъ да ся явя и на пашата! сѣмна, стана пладне, почна и да мржква, нѣколко мина ми казаха „отъ снощи заптиитѣ те дирятъ“, но записанъ не сѣ управлямъ самъ да ида, но да ида пакъ като булка съ заптия, защото ма срещнахъ двама, които ме познаватъ и съ „динини“ и „иманжнж“, подбраха ме отъ дюкяна на Станку Доневъ и Желѣску Д. Чалжковъ, доде послѣдния (братовчетъ ми) слѣдъ менъ, но като приближихми Конака, азъ ся помжчихъ да влѣза въ самия конакъ — при пашата, но заптиитѣ ма върнаха при Бинбашията, расправихъ му че съмъ го дирилъ цѣль день т. е. по прѣдния день, но разярение Бинбашия не само нерачеши да ма разбира, но повѣли да ма и запрѣтъ, но за щастие като излизяхми изъ коуша, срещнахми пашата и щомъ ма видя той запита ма: Какво има та тъй си побѣлялъ?

— Нещастия, паша ефенди.

— Какво има?

*Бинбашията* ма запира даже не зная и защо? но той, *пашата* вмѣсто да ма запита или поне заптието т. е. защо ма зафиратъ, каза нѣкоя дума на *Къочукъ Мустафа чаушъ* и влѣзи въ конака, и чаушина безъ да ни попита замина и той, управи ся бжзата къмъ коуша и въ това врѣме вече прѣдъ конака — на улицата една отъ 20 — 30 души тѣлпица бѣше ся набрала, между които личаха: Г. г. Перикли Хавезовъ, *Желѣску Д. Чалжковъ*, съдружника му *Станку Доневъ*, *Андонъ Петровъ Курюджията*, *Глигоръ Радевъ* и *Стефанъ Търненъ* „названчето“ или както го наричаха турцитѣ „Къочукъ Устефанъ“ а отъ послѣ „*Караджата*“. Заптието щомъ ме подкара, послѣдния т. е. *Караджата*, ся отдѣли отъ другаритѣ си и приближи ся до насъ и ушь засмѣно иска да ми кажи нѣщо, заптието като ся пострѣ. Стефанъ вмѣсто на менъ каза на заптието „Али! да му ударите на краката Абидинювитѣ вериги“ и освѣнъ заптието, а че и другитѣ ся засмѣха.

„Зевзекъ е този къочукъ устефанъ бей! зевзекъ е“, каза